

custodie

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

ți-ai uitat aripile
pe fotoliul alb din alcovul meu
în graba de a umple cu lumină
lumea ce încă dormea în spatele timpului

tu
îngere
m-ai vegheat nopți la rând
eu fără să te văd știam că ești acolo
aerul din odaie mirosea a lămâiță
de câte ori nu ne-am lovit accidental
pe poteca îngustă dintre vis și miracol
obrajii mi se înroșeau de plăcere
și

te ador
dor
și mă dor
când cobor
un abis incolor
te măsoar
nor
uită-mă
sărută-mă

vino
aripile tale sunt aici

mi-ai ascuns aripile sub perna ta în formă de inimă
tresar odată cu ea de câte ori inspir primăvara
de pe buzele tale
dulci rubinii
ca cireșele lui mai

ești îngerul meu
am știut din clipa când m-ai învățat să zbor
c-o singură aripă
cu cealaltă desenai pe cer muzica apelor
ne-am cunutat sus
ascultând händel

atunci am cumpărat colțul meu de cer
ne-am construit chilie

alcov
departe de răscrucea vânturilor
și

pot să mor
în zbor
nu mi-e dor
să cobor
te ador
somn ușor
te sărut
ca un nor

aripile ți le-am lăsat în custodie
până revin

liliana trif & ioan grigoraș